

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 411

QUẢ BÁO CỦA BỎN XẼN LÀ NGU SI

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Năm ngày 14/01/2021.

*****

“Bỏn” là bỏn xẻn, không chịu chia sẻ với mọi người. Bỏn pháp, bỏn vật chất nghĩa là mình không đem đi dâng tặng, truyền tải cho người những gì mình có được mà chỉ để cho riêng mình. Đây là bệnh rất nặng.

Thay vì chỉ ra cách trồng dưa, cách chọn giống, cách chăm sóc cây... thì chúng ta giữ bí mật. Hoặc nếu có chia sẻ thì chúng ta vì tâm tự tư tự lợi mà làm chứ không phải thật tâm vì người khác. Làm như vậy thì chúng ta chỉ hưởng được lợi ích, thuận tiện trước mắt nhưng tổn thất rất lớn. Tâm rộng lớn sẵn sàng rộng thí cho tất cả mọi người thì công đức rất lớn.

Ngày xưa có một ông vua thấy một lời dạy của Phật hay quá, vua ra lệnh cho mọi người viết lời dạy đó ở khắp nơi: **“Phàm là việc gì, phải nhớ hậu quả của nó!”**. Có một gian thần muốn giết vua nên đã sai một cung nữ thực hiện việc này. Sau khi thuốc độc được pha vào bát nước cho vua uống, cung nữ bung vào thì nhìn thấy ở thành bát có viết dòng chữ: **“Phàm là việc gì, phải nhớ hậu quả của nó!”**. Cung nữ liền đem đổ bát thuốc có độc đi và trình báo sự việc với nhà vua. Đây chính là quả báo tốt đẹp khi rộng thí pháp.

Nếu chúng ta đã học Phật pháp, học đạo đức Thánh Hiền mà chúng ta không tích cực làm ra tám gương để mọi người noi theo thì chính chúng ta đang bỏn pháp.

Thánh Hiền đem giáo dục luân lý đạo đức, giáo dục chuyển phàm thành Thánh, giáo dục nhân quả, giáo dục phá mê khai ngộ, hoằng dương lợi ích cho chúng sanh. Vậy mà chúng ta lại thờ ơ thì chúng ta có lỗi với các Ngài, có lỗi với chúng sanh, chúng ta đang bỏn pháp. Chúng ta biết rồi mà không tích cực nỗ lực làm, không “phát dương quang đại” thì chúng ta cũng có lỗi.

Gần đây chúng ta thúc đẩy luân lý đạo đức. Bất cứ ai tiếp nhận và thật làm đều đạt được lợi ích chân thật. Nhiều người nói rằng: **“Nếu không có Phật pháp, không có đạo đức Thánh Hiền thì không biết cuộc đời mình, gia đình mình sẽ ra sao”**. Cho nên đối với những lời dạy tốt đẹp của Thánh hiền nhân, chúng ta phải tích cực học tập, thực hành, tích cực **“phát dương quang đại”** để ngày càng nhiều người biết đến và thọ dụng lợi ích. Cả thế giới 7 tỉ người nhưng có rất ít người may mắn gặp được giáo huấn Thánh Hiền, phần lớn đều không có cơ hội tiếp cận.

Khi Thầy tổ chức lễ tri ân Cha Mẹ ở Bắc Mỹ, một cô giáo trọn tròn mắt khi nhìn thấy đến cả một thanh niên to lớn cũng quỳ xuống lạy Mẹ. Họ không biết trong buổi nói chuyện ngắn đó, Thầy đã chia sẻ những gì mà đã khiến cho thanh niên đó khóc quỳ lạy Mẹ cung kính như vậy. Buổi chia sẻ hôm đó có người phiên dịch sang tiếng Anh. Có thể họ không dịch được hết ý của Thầy nhưng mọi người vẫn cảm được tinh thần hiếu đạo. Có người nói rằng: “Ông mở “dịch vụ” hàn gắn gia đình đi! Tuyệt vời lắm! Chắc chắn có rất nhiều khách hàng”.

Chỉ cần chúng ta dụng tâm một chút, nỗ lực hơn một chút, vất vả hơn một chút nhưng biết bao nhiêu người nhận được lợi ích. Chúng ta đừng thờ ơ. Chỉ cần một người đến học tập một lần mà sau đó có thể lan tỏa đến gia đình của họ. Gia đình hạnh phúc, con cái ngoan hiền, họ giúp đỡ được cho bạn bè, lợi ích rất lớn

Trong “Kinh Vô Lượng Thọ”, Phật dạy: “Phát tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm”. Tâm Bồ Đề là tâm độ chúng sinh. Chúng ta không tích cực nỗ lực mà làm chính là không có tâm Bồ Đề. Vậy thì dù có niệm Phật cũng chỉ là phước báu. Muốn làm Phật thì phải có tâm Phật. Tâm Phật mà không có thì không thể làm Phật. Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không thể gián đoạn.

Chúng ta sử dụng tất cả những phương tiện khéo léo nhất để họ tiếp cận được thuần phong mỹ tục, đạo đức nhân cách, giáo dục nhân quả, giáo huấn của Phật để họ trở thành người tốt. Dần dần họ sẽ chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ, chuyển phàm thành Thánh. Chúng ta thờ ơ, không nỗ lực, không tận lực mà làm chính là bỏn phạp. Có khi nào chúng ta tự đặt câu hỏi: Tại sao thế gian này có nhiều bất thiện? Tại sao con cái không ngoan hiền? Tại sao học trò phản Thầy? Tại vì họ không được giáo dục luân lý đạo đức để biết bổn phận, trách nhiệm của mình. Trong quan hệ ngũ luân (*quân thần, cha mẹ, vợ chồng, bè bạn, anh em*) thì mỗi một người đều phải tận bổn phận của chính mình. Trong lớp học “**Phép Tắc Người Con**”, nhiều người đều nói nhờ có “**Phép Tắc Người Con**” mà họ mới biết bổn phận của chính mình. Lỗi ở những người biết mà không tích cực nỗ lực để lan tỏa trong cộng đồng xã hội.

Chỉ cần một sự thờ ơ của chúng ta, chỉ vì một chút lợi nhỏ của mình mà chúng ta bỏ qua rất nhiều cơ hội của chúng sanh. Nhân quả của sự thờ ơ này có nhỏ không? Chúng ta đừng bao giờ oán trách họ vì họ không được dạy. Chúng ta không nên oán trách, bởi vì “**hành hữu bất đắc, phản cầu chư kỳ**”. Xung quanh mình còn người chưa tốt là do chính chúng ta chưa tốt.

Thầy không bao giờ bỏ một cơ hội giúp người tốt hơn. Chúng ta phải mau mau dang tay giúp đỡ họ. Khi không tiện chia sẻ nhiều, Thầy chỉ cần nhắn họ một câu rất ngắn gọn rằng: “**Dù cuộc đời khó khăn thế nào, hãy cố gắng làm người tốt, đừng làm người xấu!**”

Người tạo ác nghiệp, mê hoặc, điên đảo là do họ không biết, không được giáo dục, không có người dạy cho nên họ làm theo tập khí điên đảo của chính mình. Lời dạy của Thánh Hiền, lời dạy của Phật Bồ Tát không bao giờ có tác dụng phụ. Nhiều người làm không phải là y giáo phụng hành mà làm cho “*dễ coi*”. Nếu chân thật làm theo thì chân thật có lợi ích.

Hòa Thượng dạy: ***“Học Phật, học đạo đức Thánh Hiền, nếu biết một chút thì bạn dạy một chút. Bạn biết mà không chịu dạy thì chính là bòn pháp. Quả bảo của bòn pháp là ngu si”***.

Lợi ích của việc tích cực thúc đẩy đạo đức Thánh Hiền, khiến mọi người tiếp nhận có nhân quả rất lớn. Không phải là đợi đến khi chính mình hoàn thiện tốt rồi thì chúng ta mới đi chia sẻ. Chúng ta làm được bao nhiêu thì nói đến bấy nhiêu, không thêm vào ý kiến của cá nhân. Chân thật hiểu, chân thật làm thì chân thật có được lợi ích. Chưa chân thật hiểu, chưa chân thật làm, đó chỉ là khoe khoang, nhân quả không nhỏ. Khi chính chúng ta nghi ngờ, khiến người khác nghi ngờ thì nhân quả rất lớn. Chúng ta nên vì mọi người mà thúc đẩy chánh pháp.

Người thế gian chìm đắm trong năm dục sáu trần. Danh vọng dễ dàng dẫn dụ con người lúc nào không biết. Thánh Hiền thật hiểu, thật làm, đem sự thật hiểu thật làm đó nói cho mọi người. Bản thân chúng ta không làm nhưng lại đi bảo người khác làm. Cuối cùng chúng ta bị đào thải, bị chối từ vì họ không tin chúng ta. Lời nói của chúng ta không có tính thuyết phục. Đây là bệnh phổ biến.

Ta được tiếp nhận giáo huấn Thánh Hiền, được dạy bảo mà còn thực hành chưa tốt, không dùng thân giáo thì làm sao khuyên được người khác! Mơ mơ hồ hồ dạy cho một đám người mơ mơ hồ hồ thì sẽ đi về một nơi mơ mơ hồ hồ.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!